

דף קי.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ט

כיצד. הקמץ או הלבונה והאימורין והעולה ומנחה הנשרפת והנסכין שחסרו מקצתם בפנים והקריב שאריתן בחוץ פטור. שהרי נאמר 'לעשות אותו' על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר. הוציאו שלם וחסר בחוץ והעלהו - הרי זה ספק לפיכך אינו לוקה:

עין משפט ב.ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ה

המעלה את הבהמה כלה בחוץ חייב * מפני האימורין. ואף על פי שלא הפרישן אין בשר הזבח חוצץ. וכאלו הקטיר האימורים בפני עצמן. אבל המעלה מנחה שלא נקמצה פטור. שאין הקמץ ברור ומבדל. קמצה וחרז קמצה לתוכה והקריב כלה בחוץ חייב:

ב. כסף משנה: (ח-ט) כל דבר שחייבין על העלאתו בחוץ וכו' כיצד הקומץ או לבונה והאימורין וכו' ואינו חייב על החסר. משנה וברייתא שם (דף ק"ט): ומ"ש הוציאו שלם וחסר בחוץ והעלה ה'ז ספק. שם (דף ק"י) בעיא דלא איפשיטא:

ג. כסף משנה: המעלה את הבהמה כולה בחוץ חייב וכו'. משנה פרק השוחט ומעלה (דף ק"ט): המקריב קדשים ואימוריהם בחוץ חייב ובגמרא (דף ק"י) אמאי והא איכא חציצה ופירש רש"י שהבשר שאינו ראוי להקטרה חוצץ בין אימורים למערכה ודכוותה בפנים לאו העלאה היא דרחמנא אמר על העצים אשר על האש אמר שמואל בשהפכן וכו' רב אמר מין במינו אינו חוצץ ופסק כרב דהלכתא כוותיה לגבי שמואל באיסורי ואף על גב דרבי יוחנן אמר אפילו שלא הפכן הא מני רבי שמעון היא ולא חיישי ליה דהא משום דמוקי למתניתין כיחידאה וקרוב הדבר שאף הוא לא אמרה אלא לומר דאפשר לאוקומי מתניתין הכי ולא לומר שתהא הלכה כיחידאה: ומה שכתב אבל המעלה מנחה שלא נקמצה פטור וכו' קמצה וחרז קמצה לתוכה וכו'. משנה וגמרא שם:

עין משפט ד.ה.ו.ז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט הי"ד

הַקֹּמֵץ וְהַלְבוּנָה שֶׁל מִנְחָה ד שֶׁהֶקְרִיב אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ או
הֶקְרִיב הָאֶחָד בַּפְּנִים וְהֵשִׁיב בַּחוּץ חֵיב. וְכֵן שְׁנֵי בְּזִיכֵי
לְבוּנָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים שֶׁהֶקְרִיב אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ או אֶחָד
בַּפְּנִים וְהֵשִׁיב בַּחוּץ חֵיב:

עין משפט ז.ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט הי"ג

הַזֹּרוֹק מְקַצֵּת מִתְּנוֹת בַּחוּץ חֵיב. הַמְקַבֵּל דֵּם חֲטָאת בְּכוֹס
אֶחָד נֹתֵן מִמֶּנּוּ בַּחוּץ וְחֹזֵר וְנֹתֵן בַּפְּנִים חֵיב עַל הַנִּיָּתֵן
בַּחוּץ ה. שֶׁהָרִי כָּלוּ רְאוּי לְקָרֵב בַּפְּנִים. וְאִם נֹתֵן מִמֶּנּוּ

ד. כסף משנה: הקומץ והלבונה של מנחה וכו' וכן שני בזיכי לבונה וכו' שהקריב אחד מהם
בחוץ וכו'. משנה בפרק השוחט והמעלה (דף ק"א) ופסק כת"ק:

ה. כסף משנה: הזורק מקצת מתנות בחוץ חייב. משנה שם (דף ק"י): המקבל דם חטאת
בכוס אחד וכו'. משנה שם (דף קי"א): חטאת שקבל דמה בכוס אחד נתן בחוץ וחזר
ונתן בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב שכולו ראוי (לבא) בפנים קבל בב' כוסות נתן
שניהם פטור שניהם בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור אחד בחוץ ואחד
בפנים חייב על החיצון והפנימי מכפר. ובגמ' (דף קי"ב) בפנים ונתן בחוץ שירים נינהו
הא מני ר' נחמיה היא וכו'. אי ר' נחמיה אימא סיפא קבל דמה בשני כוסות וכו' אחד
בפנים ואחד בחוץ פטור והאמר רבי נחמיה שיירי הדם שהקריבן בחוץ חייב סיפא אתאן
לת"ק דר"א בר"ש דאמר כוס עושה דיחוי לחבירו. ופלוגתא דראב"ש ות"ק בפרק כל
הפטולין (דף ל"ד) ושם מתבאר דלדברי שניהם אין השני ראוי ואם כן אינו חייב עליו
בחוץ. ויש לתמוה על רבינו שכתב אחד בפנים ואחד בחוץ חייב וכבר השיגו הראב"ד
וכתב הזורק מקצת וכו' עד או אחד בפנים א"א זה אינו כלום דאחד בפנים ואחד בחוץ
בין למ"ד עושה את חבירו דחוי בין למ"ד עושה אותו שירים שני לא חזי בפנים עכ"ל
וצ"ע. והר"י קורקוס ז"ל כתב וז"ל ונראה שרבינו סומך על מ"ש שם למה הדבר דומה
למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן
עומדות שחט שתיהן בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור אחד בחוץ ואחד בפנים
חייב וכו' ושאלו בגמרא דמה למדנו מדמיון זה ותירצו הא קא משמע לן הא מני רבי היא
אבודה בשעת הפרשה מתה וה"ק טעמא דאבדה הא הפריש שתי חטאות לאחריות חדא
מינייהו מעיקרא בטלה היא וכו' פירוש ולא אמרינן בכי הא שאם הקריב אחד בפנים ואחד

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

בפנים וְחֹזֵר וְנָתַן בַּחוּץ פָּטוֹר מִפְּנֵי שֶׁהֵן שְׂרִירִים. אָבֵל אִם קָבַל בְּשֵׁנֵי כּוֹסוֹת. בֵּין שִׁנְתָן שְׁנִיָּהֵן בַּחוּץ. אוֹ אֶחָד בַּחוּץ וְאֶחָד בְּפָנִים. אוֹ אֶחָד בְּפָנִים וְאֶחָד בַּחוּץ. הֲרִי זֶה חֵיֵב:

דף קי:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ג

מִכָּאֵן אָמְרוּ הַזּוֹרֵק אֶת הַדָּם י אוֹ הַמְקַטֵּיר אֵיבָרֵי עוֹלָה אוֹ אֵימורִין אוֹ קֶמֶץ אוֹ לְבוֹנָה אוֹ קְטֹרֶת אוֹ מְנַחַת כֹּהֲנִים אוֹ מְנַחַת נְסָכִים אוֹ הַמְנַסֵּךְ שְׁלֹשָׁה לִוְגִין יֵין אוֹ מֵיִם בַּחוּץ חֵיֵב שֶׁנֶּאֱמַר 'לֹא יִבְיָאֲנוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ' כָּל הַמְתַּקְּבֵל בְּפָנִים חֵיֵב עָלָיו בַּחוּץ:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג ה"ה

הָיוּ עֹשְׂרֵה אֵילָנוֹת לְתוֹךְ בֵּית סְאָה אוֹ יֵתֵר בֵּין עוֹשֵׂיִן בֵּין אֵינָם עוֹשֵׂיִן חוֹרְשֵׂיִן כָּל בֵּית סְאָה בְּשִׁבְלָן. עֹשֵׂר

בחוץ פטור אלא חייב בכל גוונא. וסובר רבינו שהכוונה לומר שגם גבי כוסות דמי לשתייה לאחריות כי מתחלה לאחריות עומדות וזהו למה"ד כלומר מה שאני פוטר בכוסות היכא דאחד בפנים ואחד בחוץ היינו למאן דסבר דיחוי דדמי לאבודה אבל אם הפריש לאחריות חייב והוא הדין בכוסות דלא אמרינן דיחוי אלא דמי לאחריות אי נמי אפילו אם הוא דיחוי אחר שהקריב אחד בפנים מתחלה לא היה דיחוי וחייב. ומ"מ דחוק הוא פירוש זה ואולי גירסא אחרת היתה לו וצ"ע עכ"ל:

ו. כסף משנה: מכאן אמרו הזורק את הדם. בפרק קמא דזבחים (דף ד':) מה לזביחה וזריקה שכן עבודה וחייבין עליה בחוץ. ומה שכתב או המקטיר איברי עולה או אימורין או קומץ או לבונה או קטרת או מנחת כהנים או מנחת נסכים. משנה בפרק השוחט ומעלה (דף ק"ט:). ומ"ש או המנסך ג' לוגין יין או מים בחוץ חייב. שם בברייתא ומשמע הברייתא שנסוך מים זה יהא בחג וכן פירש"י ורבינו קיצר במובן:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

נְטִיעוֹת ז' מְפָזְרוֹת לְתוֹךְ בַּיִת סָאָה חוֹרְשִׁין כָּל בַּיִת סָאָה
בְּשִׁבְלֵן עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְדָבָר זֶה הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' שופר וסוכה ולולב פ"ז ה"ב

הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי שְׁמַבְיָאִין בְּמִקְדָּשׁ עֲרָבָה אַחֲרַת חוּץ
מֵעֲרָבָה שְׁבִלְוֹלָב. וְאִין אָדָם יוֹצֵא יָדָיו חוֹבְתוֹ בְּעֲרָבָה
שְׁבִלְוֹלָב. וְשַׁעוֹרָה אֶפְלוּ עָלָה אֶחָד בְּכַד אֶחָד:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י ה"ו

כָּל שְׁבַעַת יְמֵי הַחֵג מְנַסְכִּין אֶת הַמִּים עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ.
וְדָבָר זֶה הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. וְעַם נִסּוּף הָיִין שֶׁל תָּמִיד
שֶׁל שַׁחַר הָיָה מְנַסֵּף הַמִּים לְבָדוֹ:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט ה"ג

עין לעיל עין משפט א.ב.

ז. כסף משנה: היו עשרה אילנות וכו' עשר נטיעות וכו'. ג"ז משנה שם (משנה ד'). ומ"ש
ודבר זה הל"מ. בפ' לולב וערבה (סוכה ל"ג):